

بررسی خصوصیات مورفولوژیک، عملکرد دانه و روغن کرچک

در تراکم‌های مختلف گیاهی و فواصل مختلف آبیاری

پرویز رضوانی مقدم^۱، جعفر نباتی^۲، قادر نوروزبورو^۳، علی اصغر محمدآبادی^۴

چکیده

با توجه به نقش روغن کرچک در صنایع مختلف و همچنین محدودیت منابع آب و اثر آن بر تولید و عملکرد روغن کرچک، آزمایشی به منظور بررسی اثر فواصل آبیاری و تراکم بوته در واحد سطح بر عملکرد و اجزای عملکرد کرچک در قالب طرح کرت‌های خرد شده با طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی انجام شد، بطوریکه در کرت‌های اصلی فواصل آبیاری با چهار سطح (یک، دو، سه و چهار هفتة) و در کرت‌های فرعی تراکم بوته با چهار سطح (۴، ۵، ۳ و ۲ بوته در متر مربع) با چهار تکرار قرار گرفتند. صفات مورد مطالعه عبارت بودند از: ارتفاع بوته، ارتفاع گل آذین، ارتفاع اولین گل آذین، تعداد گل آذین، تعداد شاخه‌های فرعی، تعداد کپسول در بوته، تعداد دانه در بوته، بیوماس در بوته، وزن هزار دانه، عملکرد دانه، شخص برداشت، عملکرد روغن. نتایج حاصله نشان داد که تیمارهای مختلف آبیاری تاثیر معنی داری بر کلیه صفات مورد مطالعه بجز شاخص برداشت و درصد روغن داشت ($P < 0.01$). ارتفاع بوته، وزن هزار دانه، عملکرد دانه، شخص برداشت و درصد روغن تحت تاثیر تراکم‌های مختلف بوته در واحد سطح قرار نگرفتند ولی تراکم تاثیر معنی داری بر روی صفات دیگر مورد مطالعه داشت. بیشترین عملکرد دانه ($1/16$ تن در هکتار) و عملکرد روغن کرچک ($4/5$ تن در هکتار) در فاصله دور یک هفتة آبیاری و کمترین آنها در فواصل آبیاری چهار هفتة مشاهده شد. در بین تیمارهای مورد آزمایش تراکم 4 بوته در متر مربع با فاصله دور آبیاری دو هفتة بیشترین عملکرد دانه ($1/4$ تن در هکتار) و عملکرد روغن ($6/69$ تن در هکتار) را دارا بودند.

واژه‌های کلیدی: فواصل آبیاری، تراکم بوته، عملکرد روغن، درصد روغن، کرچک.

تحمل می‌کنند که به همین علت آن را بعنوان روغن موتور در صنایع هواپیما سازی استفاده می‌کنند (20 و 17).

با توجه به اینکه ایران در منطقه خشک و نیمه خشک جهان واقع شده است و میزان نزولات جوی در طی فصل رشد و نمو گیاه زراعی پایین می‌باشد بنابراین تولید محصولات زراعی در مناطق مختلف ایران وابسته به آبیاری

مقدمه

کرچک (*Ricinus communis* L.) یکی از گیاهان روغنی خانواده *Euphorbiaceae* است که روغن آن در صنایع پتروشیمی، کارخانجات لاستیک، رنگ و لак، الکل، صابون، وسایل آرایشی، پوشش سطوح و پزشکی استفاده می‌شود. استرهای موجود در روغن کرچک از ویسکوزیته بالایی برخوردارند که یک دامنه وسیع از دما را

۱- اعضاء هیئت علمی. ۲- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد. (هیئت علمی گیاهان زراعی ویژه)

بذر ندارد. لورتی و مارس (۱۳) گزارش کردند که تعداد کپسول در کرچک با کاهش تنش خشکی افزایش می‌یابد. مقدار روغن در بذر کرچک یک صفت ژنتیکی است اما تحت تأثیر شرایط محیطی و عملیات زراعی و زمان برداشت قرار می‌گیرد (۱۱). دمای بالا (حدود ۳۵ درجه سانتی‌گراد) و تنش آب در طی گلدهی و شکل‌گیری روغن می‌تواند اثر مضری بر عملکرد روغن داشته باشد (۱۱). اما لورتی و همکاران (۱۴) گزارش کردند که مقدار آب تاثیری بر عملکرد روغن در کرچک ندارد. هوکس و همکاران (۸) گزارش کردند که مقدار روغن کرچک همبستگی مثبتی با تعداد گل آذین و وزن بذر دارد. عملکرد روغن از ترکیب عملکرد بذر و مقدار روغن بسته می‌آید. بنابراین کاهش عملکرد دانه باعث کاهش عملکرد روغن می‌شود (۱۱). بنا به گزارش کوتربویاس و همکاران (۱۱) مقدار روغن بین ۴۸/۸ و ۵۱/۸ درصد متغیر می‌باشد که مقدار پایین روغن به دلیل پر نشدن و نارس بودن دانه‌ها می‌باشد.

در رابطه با اثر تراکم بر گیاه کرچک اطلاعات اندکی وجود دارد. از آنجا که کرچک اغلب در نواحی گرم و خشک کشت می‌شود برای حصول بازدهی مطلوب رابطه بین میزان آب آبیاری و تراکم بوته اهمیت زیادی دارد. در مناطقی که آب عامل محدود کننده نباشد تراکم گیاهی بین ۳۰ تا ۴۰ هزار بوته در هکتار برای کرچک در نظر می‌گیرند (۲۰). در تراکم بالای گیاهی رقابت بین گیاهان ممکن است باعث مرگ و میر بوته در اثر تراکم شود، بنابراین افزایش تراکم در شرایط بدون تنش خشکی تا حدی باعث افزایش عملکرد و یوماس می‌گردد و از یک حدی به بالا باعث کاهش عملکرد می‌شود (۱۹). در تراکم‌های بالا کاهش رشد گیاه به دلیل افزایش رقابت برای نور اتفاق می‌افتد.

هدف از این بررسی، مطالعه اثر فواصل مختلف آبیاری و تراکم‌های مختلف بوته در واحد سطح بر عملکرد و اجزاء عملکرد دانه و عملکرد روغن کرچک در شرایط مشهد بود.

است. تنش آب در گیاهان موجب بسته شدن روزنه‌ها شده و از فتوسترن ممانعت می‌کند (۱۸ و ۳).

کیتوک و همکاران (۱۰) اظهار داشتند مقدار نیاز آبی در کرچک به رقم، مرحله رشدی، زمان آبیاری و شرایط محیطی بستگی دارد. بریگهام و سپرس (۵) دور آبیاری ۷ تا ۱۴ روز و نیاز آبی ۶۱ تا ۵۱ سانتی‌متر آب برای کرچک در تگرس را گزارش کردند. بررسی‌ها نشان داده است که اثر تنش آب بر رشد و عملکرد در گیاهان مختلف در طی فصل متفاوت می‌باشد (۱۰ و ۹، ۷، ۶، ۴).

عملکرد دانه در کرچک به تعداد بوته در واحد سطح، تعداد گل آذین در گیاه، تعداد کپسول در اولین گل آذین، تعداد دانه در کپسول و وزن هزار دانه بستگی دارد (۱۲ و ۱۱). تعداد کم شاخه در کرچک با سه گل آذین مقاوم به ریزش برای واریته‌های جدید مناسب می‌باشد (۱۲). ارتفاع بوته و ارتفاع اولین گل آذین از مهمترین خصوصیات مورفولوژیکی است که در برداشت مکانیزه مؤثر می‌باشند. محل اولین گل آذین در کرچک بین ششمین تا دوازدهمین گره متفاوت است (۲۱ و ۱۱).

آبیاری باعث افزایش ارتفاع بوته و ارتفاع اولین گل آذین می‌شود ولی این افزایش آنقدر زیاد نیست که برای برداشت مکانیزه مؤثر باشد (۱۲). در مورد اثر تنش خشکی بر عملکرد دانه در کرچک گزارشات متناقضی وجود دارد. کیتوک و همکاران (۱۰) گزارش کردند که اختلافی در عملکرد کرچک بین تیمارهای مختلف تنش خشکی وجود ندارد، اما کوتربویاس و همکاران (۱۲) گزارش کردند که با افزایش آبیاری عملکرد دانه و تجمع ماده خشک در کرچک افزایش می‌یابد. عده‌ای از محققین عقیده دارند که تنش خشکی باعث کاهش عملکرد و وزن هزار دانه در کرچک می‌شود (۱۳ و ۱۲، ۱۰) همچنین کیتوک و همکاران (۱۰) گزارش کردند که بین وزن هزار دانه و روغن در کرچک همبستگی مثبت وجود دارد، اما کوتربویاس و همکاران (۱۲) معتقدند که کاهش عملکرد با کاهش آبیاری در ارتباط با کاهش تعداد گل آذین و کپسول در گیاه می‌باشد و رابطه‌ای با وزن

مواد و روش‌ها

حداقل دمای مطلق سالانه به ترتیب ۴۲ و ۲۷/۸ - درجه سانتی گراد می‌باشد. آب و هوای منطقه بر اساس روش آمبرژه سرد و خشک تعیین شده است (۱). مقدار بارندگی و متوسط دمای هوا در طول آزمایش در سال ۱۳۸۱ در جدول ۱ آورده شده است.

این آزمایش در سال زراعی ۱۳۸۰-۱۳۸۱ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد واقع در ۱۰ کیلومتری جنوب شهر مشهد (با عرض جغرافیایی ۳۶ درجه و ۱۵ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۹ درجه و ۲۸ دقیقه شرقی و ارتفاع ۹۸۵ متری از سطح دریا) به اجرا درآمد. متوسط بارندگی منطقه ۲۸۶ میلیمتر و حداکثر و

جدول ۱. میزان بارندگی و متوسط دمای هوای ماهانه در طول دوره رشد کرچک در سال ۱۳۸۱

اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	میزان بارندگی (میلی متر)	متوسط دما (درجه سانتی گراد)
۰	۰	۰	۱۶/۹	۰/۵	۶۴/۱	۲۰/۵	۲۳/۹

گرفت. آبیاری با استفاده از سیفون انجام شد به نحوی که ارتفاع آب پشت سیفون‌ها ثابت نگه داشته شد و همه سیفون‌ها در یک سطح قرار گرفتند و مدت زمان آبیاری برای همه تیمارها یکسان در نظر گرفته شد. برداشت تیمارهای آبیاری سه و چهار هفته در تاریخ دوم مهرماه و تیمارهای آبیاری یک و دو هفته در تاریخ دهم مهرماه ۱۳۸۱ انجام شد. قبل از برداشت از هر کرت ۵ بوته بعنوان نمونه جهت اندازه‌گیری خصوصیات مورفولوژیک انتخاب شدند. خصوصیات مورفولوژیک مورد مطالعه عبارت بودند از: ارتفاع بوته، ارتفاع گل آذین، ارتفاع اولین گل آذین، تعداد گل آذین، تعداد شاخه‌های فرعی، تعداد کپسول در بوته، تعداد دانه در بوته، بیomas کل بوته، وزن هزاردانه. شخص برداشت. بعد از حذف نیم متر از ابتدا و نیم متر از انتهای و یک ردیف از طرفین کرتها بعنوان حاشیه سطح باقی مانده جهت اندازه‌گیری عملکرد برداشت شد و پس از خشک شدن در هوای آزاد، دانه‌ها از کاه و کلش جدا شده و وزن دانه‌ها با ترازوی با دقت ۰/۱ اندازه‌گیری شد. ۵ بوته‌ای که بعنوان نمونه برداشت شدند پس از خشک شدن در هوای آزاد دانه‌های آنها از کاه و کلش جدا شد و کاه و کلش باقی مانده را در دمای ۸۵ درجه سانتی گراد به مدت ۷۲ ساعت در آون قرار داده و پس از خشک شدن توزین شده و بیomas کل

آزمایش بصورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی و با چهارتکرار انجام شد، در کرت‌های اصلی فواصل آبیاری در چهار سطح (یک، دو، سه و چهار هفت‌ه) و تراکم‌های مختلف در چهار سطح (۵ و ۴، ۳ بوته در متر مربع) در کرت‌های فرعی قرار گرفتند. بذر مورد استفاده توده محلی مشهد بود. طول هر کرت فرعی ۶ متر و عرض آن ۴ متر و فاصله بین کرت‌های فرعی یک متر و فاصله بین ردیف‌ها نیز یک متر در نظر گرفته شد همچنین در یک بلوک فاصله بین کرت‌های اصلی ۲ متر و فاصله بین دو بلوک ۳ متر در نظر گرفته شد تا رطوبت کرت‌های مجاور روی هم اثری نداشته باشند. تاریخ کاشت ۵ خرداد ماه بود. قبل از کاشت ۲۵۰ کیلوگرم در هکتار فسفات آمونیوم و ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار پتاسیم به زمین اضافه شد و در دو نوبت (قبل از کاشت و بعد از تنک کردن) و در هر نوبت ۷۵ کیلوگرم در هکتار کود اوره (۴۶ درصد نیتروژن) بصورت سرک به زمین اضافه گردید. ۵۰ روز بعد از سبز شدن تراکم‌های مورد نظر از طریق تنک کردن ایجاد شدند و از این تاریخ تیمارهای آبیاری اعمال شدند. در طی فصل رشد دوبار و چین علف‌های هرز انجام شد. همچنین در طول فصل رشد دوبار سمپاشی علیه شته سبز (*Aphis gossypii*) با سم زولون و دیازینون به مقدار ۱/۵ لیتر در هکتار انجام

بین تیمارهای فواصل دور آبیاری و تراکم بوته در واحد

سطح از نظر ارتفاع گل آذین اختلاف معنی‌داری مشاهده شد ($P \leq 0.01$) (جدول ۲). ارتفاع گل آذین با کاهش فواصل دور آبیاری و کاهش تراکم بوته در واحد سطح افزایش یافت (جدول ۴). با افزایش آب قابل دسترس، رشد بوته نسبت به شرایط کمبود آب افزایش نشان داد و با توجه به غیر انتهایی بودن رشد کرچک، ارتفاع گل آذین افزایش یافته و همچنین عملکرد دانه در بوته با ارتفاع گل آذین همبستگی معنی‌دار مثبتی نشان داد (شکل ۱) که این مطلب با یافته‌های کوتروباس و همکاران (۱۱) که عنوان کردند عملکرد با طول گل آذین همبستگی ندارد مغایر است. با کاهش تراکم بوته در واحد سطح به دلیل استفاده بوته از آب و منابع غذایی موجود، کانوبی و سیعتری تولید کرده و در نتیجه ارتفاع گل آذین با کاهش تراکم بوته در واحد سطح افزایش یافت. در کل ارتفاع گل آذین می‌تواند تا ۱۰۰ سانتی‌متر افزایش یابد که باعث غیر یکنواختی در رسیدن بذور می‌شود (۱۱).

جدول ۲. تجزیه واریانس (میانگین مربعات) ارتفاع بوته، ارتفاع گل آذین، تعداد شاخه‌های فرعی، تعداد کپسول در بوته و تعداد دانه در بوته کرچک

منابع تغییرات	ارتفاع بوته	ارتفاع گل آذین	ارتفاع اولین گل آذین	تعداد اولین آذین	تعداد گل آذین	تعداد شاخه‌های فرعی	تعداد کپسول در بوته	تعداد دانه در بوته
تکرار	۲۳۰/۴۵ns	۷۶/۰۹ns	۱۴۵/۹۰ns	۰/۲۰ns	۱/۰۹ns	۷۹/۲۵ns	۱۲۱۶/۵۳*	
آبیاری	۲۷۷۲۴۷/۷۹**	۲۳۰/۳۵۱**	۷۹۹۶/۳۳۲**	۲۰/۶۹**	۱۶/۰۱**	۲۳۰/۱۷/۸۱**	۲۵۱۰۶۶/۰۸**	
خطای اصلی	۱۳۹۲/۲۴	۴۲/۴۲	۶۶۵/۷۱	۰/۱۷	۰/۷۰	۴۱/۸۲	۲۹۰/۶۸	
تراکم	۴۱۰/۰۹ns	۳۶۱/۸۰**	۲۵۵۰/۳۰**	۶/۲۲**	۹/۸۱**	۲۲۹۲/۶۴**	۱۶۵۶۹/۸۱**	
اثر متقابل آبیاری × تراکم	۵۴۸/۷۰ns	۵۶/۶۰ns	۲۵۵/۵۴ns	۲/۷۰**	۲/۱۶**	۳۱۰/۹۶**	۳۰۶۵/۹۰**	
خطای فرعی	۲۸۸/۹۰	۴۲/۴۶	۱۶۵/۹۱	۰/۳۰	۰/۵۹	۸۴/۹۷	۵۶۴/۷۲	

*معنی دار در سطح 0.05 ، ** معنی دار در سطح 0.01 ، ns معنی دار نیست.

در کرچک یکی از مهمترین صفات در برداشت مکانیزه است که در این بررسی با کاهش فواصل دور آبیاری و افزایش تراکم بوته در واحد سطح ارتفاع اولین گل آذین افزایش

که حاصل دانه و کاه و کلش بود بدست آمد. درصد روغن دانه‌ها با استفاده از سوکسله تعیین شد (۲). جهت محاسبات آماری در این تحقیق از نرم افزارهای Mstatc و Excel 5.0 استفاده شد. مقایسه میانگین‌ها به روش آزمون دانکن انجام شد.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس (میانگین مربعات) در جداول ۳ و ۲ نشان داده شده است. بین تیمارهای فواصل دور آبیاری از نظر ارتفاع بوته اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($P \leq 0.01$) (جدول ۲). ارتفاع بوته با کاهش دور آبیاری افزایش نشان داد که با یافته‌های کوتروباس و همکاران (۱۲) مطابقت دارد. ارتفاع بوته یکی از صفات مورد نظر در برداشت مکانیزه است، ارتفاع زیاد در برداشت مکانیزه ایجاد مشکل می‌کند بر اساس نتایج لورتی و همکاران (۱۴) جهت برداشت مکانیزه آسان، ارتفاع بوته باید کمتر از دو متر باشد. کاهش فواصل دور آبیاری باعث استفاده بهتر و بیشتر بوته از شرایط محیطی می‌شده و ارتفاع آن را افزایش می‌دهد. از نظر ارتفاع بوته اختلاف معنی‌داری بین تیمارهای تراکم بوته در واحد سطح وجود نداشت ($P \leq 0.05$) (جدول ۲).

جدول ۳. تجزیه واریانس (میانگین مربعات) ارتفاع بوته، ارتفاع گل آذین، تعداد شاخه‌های فرعی، تعداد کپسول در بوته و تعداد دانه در بوته کرچک

بین تیمارهای فواصل دور آبیاری و تراکم بوته در واحد سطح از نظر ارتفاع اولین گل آذین اثر متقابل معنی‌داری مشاهده شد ($P \leq 0.01$) (جدول ۲). ارتفاع اولین گل آذین

این مطالعه مربوط به تیمار دور آبیاری چهار هفته با ۷۳/۰۱ سانتی متر بود.

یافت. طبق مطالعات لورتی و همکاران (۱۴) مشکل برداشت مکانیزه در گیاهانی وجود دارد که ارتفاع اولین گل آذین کمتر از ۳۰ سانتی متر باشد. کمترین ارتفاع اولین گل آذین در

جدول ۳. تجزیه واریانس (میانگین مربعات) بیوماس در بوته، وزن هزار دانه، عملکرد دانه، عملکرد شاخص برداشت درصد روغن و عملکرد روغن در کرچک.

	منابع تغییرات	بیوماس در بوته	عملکرد دانه در بوته	وزن هزار دانه	عملکرد	شاخص برداشت	درصد روغن	عملکرد روغن
۰/۰ ۱ns	تکرار	۶/۲۰ ns	۲۲۱/۶۸ns	۰/۰۶ns	۱۵۸/۹۹ns	۵۲/۲۸ns	۲۹۹/۰ ۱ns	
۰/۳۸**	آبیاری	۵۴/۲۶ns	۱۴۰۲/۱۷ns	۱/۶۵**	۷۱۹/۱۶**	۸۹۰۷/۲۸**	۳۲۳۳۲/۱۵**	
۰/۰۰ ۹	خطای اصلی	۴۸/۰ ۴	۴۴۷/۰ ۶	۰/۰ ۳	۱۱۲/۶۸	۹/۲۷	۲۴۱۰/۱۴	
۰/۰ ۳*	تراکم	۶۴/۳۴ns	۲۴۶/۸۸ns	۰/۰۶ns	۶۵/۲۹ns	۶۱۱/۸۵**	۶۲۲۶/۶۱**	
۰/۰ ۲ns	اثر متقابل آبیاری × تراکم	۲۴/۰ ۲ns	۴۸۴/۱ ۰ ns	۰/۰۶ns	۱۸/۷۶ns	۱۱۰/۲۹**	۱۵۶۴/۶۲*	
۰/۰ ۱	خطای فرعی	۲۶/۳۱	۲۹۷/۷۳	۰/۰ ۵	۵۴/۲۹	۱۹/۱۴	۶۶۶/۳۸	

* معنی دار در سطح ۰/۰۵، ** معنی دار در سطح ۰/۰ ۱ ns معنی دار نیست.

برداشت مکانیزه را با مشکل مواجه می کند بنابراین تعداد کم شاخه های فرعی برای واریته های تجاری مناسبتر است.

بین تیمارهای دور آبیاری و تراکم بوته در واحد سطح از نظر تعداد گل آذین اثر متقابل معنی داری مشاهده شد ($P \leq 0/01$) (جدول ۲). تعداد گل آذین با کاهش فواصل دور آبیاری افزایش یافت. همچنین با کاهش تراکم بوته در واحد سطح، تعداد گل آذین افزایش نشان داد بطوریکه دور آبیاری یک هفته و تراکم پنج بوته در متر مربع با ۵/۱۵ کل آذین بیشترین تعداد را دارا بود (جدول ۴). طبق بررسی های انجام شده توسط کوتروباس و همکاران (۱۲) اولین و دومین گل آذین در کرچک، بیشترین نقش را در عملکرد دانه دارا می باشند بنابراین افزایش تعداد گل آذین همچنین با کاهش تراکم بوته در واحد سطح تعداد بیشتری کپسول در بوته به دلیل بوته بزرگ تر و تعداد بیشتر گل آذین تشکیل می شود که این نتایج با یافته های کوتروباس و همکاران (۱۲) مطابقت دارد.

اثر متقابل معنی داری بین تیمارهای دور آبیاری و تراکم بوته در واحد سطح از نظر بیوماس در بوته مشاهده شد ($P \leq 0/05$) (جدول ۳). بیوماس تک بوته با کاهش فواصل دور آبیاری و کاهش تراکم بوته در واحد سطح افزایش یافت (جدول ۵). که این نتایج با یافته های کوتروباس و

بین تیمارهای دور آبیاری و تراکم بوته در واحد سطح از نظر تعداد گل آذین اثر متقابل معنی داری مشاهده شد ($P \leq 0/01$). تعداد گل آذین با کاهش فواصل دور آبیاری افزایش یافت. همچنین با کاهش تراکم بوته در واحد سطح، تعداد گل آذین افزایش نشان داد بطوریکه دور آبیاری یک هفت و تراکم پنج بوته در متر مربع با ۵/۱۵ کل آذین بیشترین تعداد را دارا بود (جدول ۴). طبق بررسی های انجام شده توسط کوتروباس و همکاران (۱۲) اولین و دومین گل آذین در کرچک، بیشترین نقش را در عملکرد دانه دارا می باشند بنابراین افزایش تعداد گل آذین همچنین با کاهش تراکم بوته در واحد سطح تعداد بیشتری کاهش اختصاص مواد فتوستزی به گل آذین های اصلی تولید کننده عملکرد می شود.

بین تیمارهای فواصل دور آبیاری و تراکم بوته در واحد سطح از نظر تعداد شاخه های فرعی اثر متقابل معنی داری مشاهده شد ($P \leq 0/01$) (جدول ۲). با کاهش فواصل دور آبیاری و افزایش تراکم بوته در واحد سطح تعداد شاخه های فرعی کاهش یافت (جدول ۴). در کرچک تعداد زیاد شاخه های فرعی باعث افزایش طول دوره رسیدگی شده و

غذایی و آب، بیوماس تک بوته افزایش می‌یابد. در این مطالعه بیوماس در بوته با عملکرد دانه در بوته همبستگی معنی‌دار مثبتی نشان داد ($P \leq 0.05$) (شکل ۳).

همکاران (۱۲) مطابقت دارد. بیوماس ارتباط مستقیمی با میزان فتوسنتز در گیاه دارد، در شرایط تنفس روزنه‌ها بسته شده و کاهش تبخیر و تعرق پتانسیل باعث کاهش فتوسنتز و در نهایت کاهش تولید بیوماس بوته می‌شود. با کاهش تراکم بوته در واحد سطح به دلیل رقابت کمتر برای نور، عناصر

جدول ۴. مقایسه میانگین‌های مربوط به ارتفاع بوته، ارتفاع گل آذین، تعداد شاخه‌های فرعی، تعداد کپسول در بوته و تعداد دانه در بوته تحت تأثیر دور آبیاری و تراکم بوته در کرچک

تیمار	ارتفاع گل آذین (cm)	ارتفاع بوته (cm)	ارتفاع اولین گل آذین (cm)	تعداد گل آذین	تعداد شاخه‌های فرعی	تعداد کپسول در بوته	تعداد دانه در بوته
I1	۴۸/۷۴a	۱۸۵/۴a	۱۱۹/۹۰a	۲/۵۱a	۳/۴۹a	۱۲۴/۳۰a	۳۷۱/۷a
I2	۳۲/۴۰b	۱۴۴/۹b	۱۱۳/۷۰a	۰/۷۴bc	۱/۷۴b	۶۴/۲۴b	۱۹۲/۸b
I3	۲۹/۴۱b	۱۱۲/۹c	۸۵/۷۲b	۱/۰۹b	۱/۰۴c	۵۰/۱۱c	۱۳۱/۷c
I4	۹۰/۳c	۱۲۹/۱a	۱۹/۹۰c	۰/۱۶c	۱/۱۳c	۳۹/۴۴d	۸۶/۱d
D1	۲۶/۷۴c	۱۲۹/۱a	۱۰۶/۱۰a	۰/۳۴b	۱/۲۴b	۵۸/۸۱b	۱۶۷/۷c
D2	۳۱/۱۰bc	۱۳۸/۳a	۱۱۱/۳۰a	۰/۵۸b	۱/۳۹b	۵۹/۷۵b	۱۶۹/۷c
D3	۳۴/۹۴ab	۱۳۷/۲a	۸۹/۹۰b	۱/۶۹a	۲/۳۰a	۷۷/۶۸a	۲۱۱/۶b
D4	۳۷/۶۷a	۱۲۸/۹a	۸۴/۹۷b	۱/۹۰a	۲/۴۶a	۸۱/۹۰a	۲۳۳/۰a
I1D1	۳۸/۹۰bc	۱۶۳/۷bc	۱۲۷/۰۰b	۰/۷۵c	۱/۷۵bc	۱۰۷/۵۰b	۳۲۲/۵c
I1D2	۴۶/۸۵ab	۱۸۶/۳ab	۱۴۵/۵۰a	۱/۲۰bc	۲/۱۰b	۱۰۱/۳۰b	۳۰۲/۹c
I1D3	۵۶/۶۰a	۱۹۹/۹a	۹۸/۵۵cdde	۱۳۷/۸۰a	۳/۹۵a	۱۳۷/۳b	۴۱۳/۳b
I1D4	۵۲/۸۰a	۱۹۱/۸a	۱۰۸/۴۰d	۴/۱۵a	۵/۱۵a	۱۵۰/۹۰a	۴۴۸/۰a
I2D1	۱۳۶/۸de	۱۲۶/۸de	۱۱۷/۰۰bc	۰/۲۰c	۱/۲۰c	۵۱/۳۰e	۱۵۳/۹ef
I2D2	۱۴۷/۷cd	۱۲۴/۷cd	۱۲۱/۰۰/۱۰b	۰/۴۵c	۱/۴۵bc	۵۸/۸۰de	۱۷۶/۴e
I2D3	۱۵۸/۷cd	۱۲۴/۷cd	۱۱۷/۴۰bc	۱/۲bc	۲/۲۰b	۷۱/۴۰cd	۲۱۴/۲d
I2D4	۱۳۶/۶de	۱۲۴/۶de	۱۲۱/۰۰/۱۰b	۱/۱۰bc	۲/۱۰b	۷۵/۴۵c	۲۲۵/۹d
I3D1	۱۱۵/۱ef	۱۱۵/۱ef	۱۱۷/۰۰def	۰/۴۰c	۱/۰۰c	۴۵/۰۰df	۱۱۷/۸fgh
I3D2	۱۱۹/۸ef	۱۱۹/۸ef	۱۲۷/۰۰def	۰/۶۵c	۱/۰۰c	۴۶/۷۰e	۱۲۲/۷fg
I3D3	۱۰۹/۴f	۱۰۹/۴f	۱۲۲/۰۰def	۱/۱۵bc	۱/۰۵c	۵۱/۲۰e	۱۳۵/۴fg
I3D4	۱۰۷/۵f	۱۰۷/۵f	۱۲۳/۰۵cd	۲/۱۵b	۱/۱۰c	۵۷/۰۵de	۱۵۰/۸ef
I4D1	۱۰۰/۸fg	۱۰۰/۸fg	۱۲۴/۰۰def	۰/۰۰c	۱/۰۰c	۳۱/۴۵f	۷۶/۵i
I4D2	۹۹/۶fg	۹۹/۶fg	۱۲۵/۰۰def	۰/۰۰c	۱/۰۰c	۳۲/۲۰f	۷۶/۹i
I4D3	۸۰/Yg	۸۰/Yg	۱۲۶/۰۰def	۰/۴۵c	۱/۰۰c	۵۰/۳۵e	۸۳/۵hi
I4D4	۸۰/۱g	۸۰/۱g	۱۲۷/۰۰f	۰/۲۰c	۱/۰۵bc	۴۲/۷۵def	۱۰۷/۶ghi

I۱ دور آبیاری یک هفته، I۲ دور آبیاری دو هفته، I۳ دور آبیاری سه هفته، I۴ دور آبیاری چهار هفته، D۱ تراکم ۵ بوته در متر مربع، D۲ تراکم ۳ بوته در متر مربع، D۳ تراکم ۲ بوته در متر مربع.
۴ بوته در متر مربع، D۴ تراکم ۱ بوته در متر مربع.

در هر سوتون برای هر تیمار میانگین‌های دارای حروف مشترک تفاوت معنی داری ندارند.

دانه، عملکرد دانه در بوته افزایش می‌یابد بین عملکرد دانه در بوته با تعداد دانه در بوته همبستگی معنی‌دار مشتی وجود داشت ($P \leq 0.05$) (شکل ۴) و همچنین بین عملکرد کل و عملکرد تک بوته همبستگی معنی‌دار مشتی مشاهده شد ($P \leq 0.05$) (شکل ۵).

از نظر عملکرد دانه در بوته اثر متقابل معنی‌داری بین تیمارهای دور آبیاری و تراکم بوته در واحد سطح مشاهده شد ($P \leq 0.01$) (جدول ۳). عملکرد دانه در بوته با کاهش دور آبیاری و کاهش تراکم بوته در تک بوته با تعداد کپسول در بوته، تعداد دانه در بوته و وزن هزار دانه رابطه دارد که با افزایش تعداد کپسول در بوته، تعداد دانه در بوته و وزن هزار

جدول ۵. مقایسه میانگین‌های مربوط به بیوماس در بوته، عملکرد دانه در بوته، وزن هزار دانه، عملکرد، شاخص برداشت، در صدروغن و عملکرد روغن تحت تاثیر دور آبیاری و تراکم بوته در کرچک.

تیمار	بیوماس در بوته (g)	عملکرد دانه در بوته (g)	وزن هزار دانه (g)	شاخص برداشت (%)	درصد روغن	عملکرد روغن (ton.ha^{-1})
I1	۱۴۱/۲۰a	۶۸/۵۲a	۱۸۴/۳a	۵۶/۵۹a	۴۶/۷۱a	۰/۵۴a
I2	۹۸/۲۶b	۳۵/۳۹b	۱۸۲/۸a	۴۲/۴۲ab	۴۲/۳۱a	۰/۳۱b
I3	۵۲/۳۱c	۲۳/۵۷c	۱۷۸/۸a	۴۵/۹۴ab	۴۴/۵۷a	۰/۲۴c
I4	۴۴/۲۵c	۱۴/۵۸d	۱۶۹/۴b	۳۳/۹۸b	۴۲/۷۴a	۰/۱۹c
D1	۶۴/۲۶b	۳۰/۱۲c	۱۷۶/۸a	۴۷/۲۱a	۴۳/۷۲ab	۰/۳۱ab
D2	۷۹/۷۰b	۳۰/۵۹c	۱۷۷/۷a	۴۰/۵۷a	۴۶/۴۴a	۰/۳۶a
D3	۸۰/۷۲b	۳۸/۴۹b	۱۷۹/۸a	۴۸/۸۵a	۴۵/۳۳ab	۰/۳۵a
D4	۱۱۱/۴۰a	۴۲/۷۶a	۱۸۱/۴a	۴۲/۳۰a	۴۱/۸۳b	۰/۲۶b
I1D1	۹۶/۲۰cde	۵۹/۲۵c	۱۸۳/۷ab	۶۸/۵۱ab	۴۷/۵۰ab	۰/۵۳b
I1D2	۱۴۶/۹۰b	۵۵/۴۴c	۱۸۳/۰ab	۳۹/۹۰c	۵۰/۹۱a	۰/۶۹a
I1D3	۱۲۰/۳۰bc	۷۶/۵۲b	۱۸۵/۲ab	۷۶/۶۵a	۴۷/۸۳ab	۰/۵۲b
I1D4	۲۰/۱۶۰a	۸۲/۸۷a	۱۸۵/۲ab	۴۱/۲۹bc	۴۰/۶۱b	۰/۴۲bc
I2D1	۷۹/۸۵def	۲۷/۶۴ef	۱۷۹/۶abc	۳۵/۹۰c	۴۱/۸b	۰/۲۹cd
I2D2	۷۸/۹۰def	۳۲/۰۳e	۱۸۱/۶abc	۴۸/۰۳bc	۴۳/۰۴ab	۰/۲۶d
I2D3	۱۰/۷/۸bcd	۳۹/۴۳d	۱۸۴/۰ab	۳۸/۶۵c	۴۳/۹۷ab	۰/۴۳bc
I2D4	۱۲۶/۷۰bc	۴۲/۰۶d	۱۸۶/۲a	۴۷/۶۰bc	۴۰/۶۴b	۰/۲۶d
I3D1	۴۶/۱۰fg	۲۰/۸۴fgh	۱۷۷/۰abcd	۴۶/۴۰bc	۴۶/۳۸ab	۰/۲۷d
I3D2	۵۵/۵efg	۲۱/۹۹fg	۱۷۹/۰abcd	۳۹/۷۵c	۴۵/۹ab	۰/۳۰cd
I3D3	۴۸/۴۰fg	۲۳/۷۵fg	۱۷۵/۰abcd	۴۹/۹۹bc	۴۳/۰۰ab	۰/۲۴d
I3D4	۵۹/۲۵efg	۲۷/۷۱ef	۱۸۳/۸ab	۴۷/۶۲bc	۴۳/۸۱ab	۰/۱۷d
I4D1	۳۴/۹۰g	۱۲/۷۶i	۱۶۷/۰d	۳۸/۵۳c	۲۹/۹۵b	۰/۱۷d
I4D2	۳۷/۵۵fg	۱۲/۸۹i	۱۶۷/۲d	۳۴/۶۱c	۴۶/۲۱ab	۰/۱۸d
I4D3	۴۶/۶۵fg	۱۴/۲۷hi	۱۷۲/۹bcd	۳۰/۱۰c	۴۶/۵۴ab	۰/۲۲d
I4D4	۵۷/۹۰efg	۱۸/۴1ghi	۱۷۰/۵cd	۳۲/۶۹c	۴۲/۲۶ab	۰/۱۹d

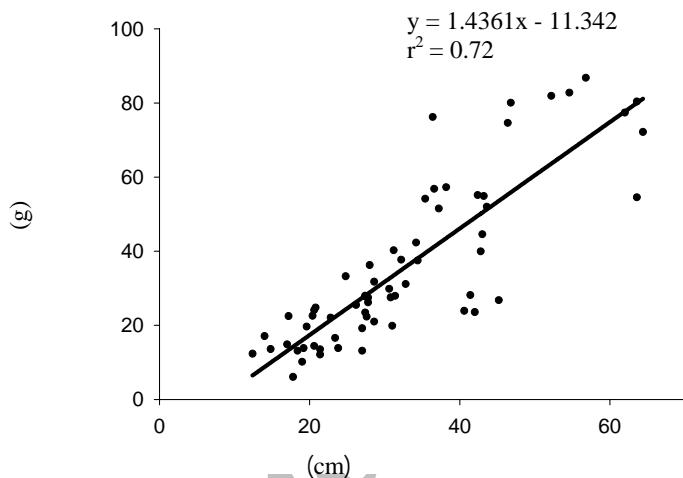
I1 دور آبیاری یک هفته، I2 دور آبیاری دو هفته، I3 دور آبیاری سه هفته، I4 دور آبیاری چهار هفته، D1 تراکم ۵ بوته در متر مربع، D2 تراکم ۴ بوته در متر مربع، D3 تراکم ۳ بوته در متر مربع، D4 تراکم ۲ بوته در متر مربع.

در هر ستون و برای هر تیمار، میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک در سطح ۵٪ اختلاف معنی‌داری ندارند.

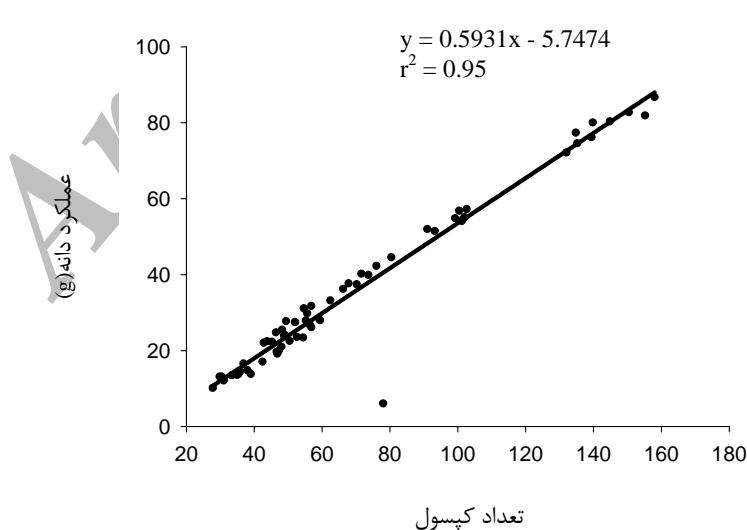
شده و در هنگام پرشدن دانه‌ها در صورت موافقه شدن بوته‌ها با کمبود آب امکان انتقال مجدد مواد فتوسنتزی ذخیره شده از سایر اندام‌ها به مخزن دانه وجود دارد که باعث افزایش وزن هزار دانه می‌شود.

بین تیمارهای دور آبیاری از نظر وزن هزار دانه اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($P \leq 0.01$)، اما بین تیمارهای تراکم بوته در واحد سطح از نظر وزن هزار دانه اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد ($P \leq 0.05$) (جدول ۳).

وزن هزار دانه با کاهش فواصل دور آبیاری افزایش یافت که مشابه با گزارشات سایر محققین است (۱۰ و ۱۲). کاهش دور آبیاری در طی فصل رشد باعث ایجاد بوته‌های قوی تر

شکل ۱. همبستگی ارتفاع گل آذین با عملکرد دانه در بوته

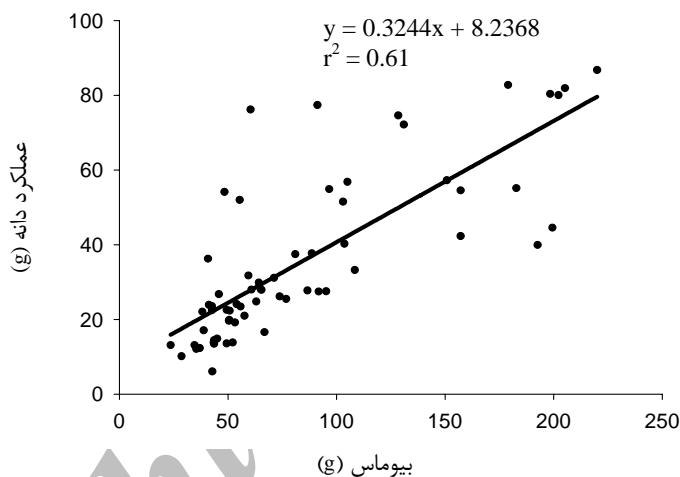

شکل ۲. همبستگی بین تعداد کپسول در بوته و عملکرد دانه در بوته

در بوته ($r^2 = 0.99$) نسبت به همبستگی تعداد کپسول در بوته با عملکرد دانه در بوته ($r^2 = 0.95$) بیشتر بود.

از نظر شاخص برداشت، اثر متقابل معنی‌داری بین تیمارهای دور آبیاری و تراکم بوته در واحد سطح مشاهده شد ($P \leq 0.01$) (جدول ۲). تعداد دانه در بوته با افزایش مقدار آب آبیاری و کاهش تراکم بوته در متر مربع افزایش یافت (جدول ۴). تعداد دانه در بوته نسبت به تعداد کپسول در بوته معیار مناسب‌تری جهت ارزیابی عملکرد دانه است، زیرا امکان پوک بودن تعدادی از کپسول‌ها وجود دارد. با توجه به اشکال ۴ و ۲ همبستگی تعداد دانه در بوته با عملکرد دانه

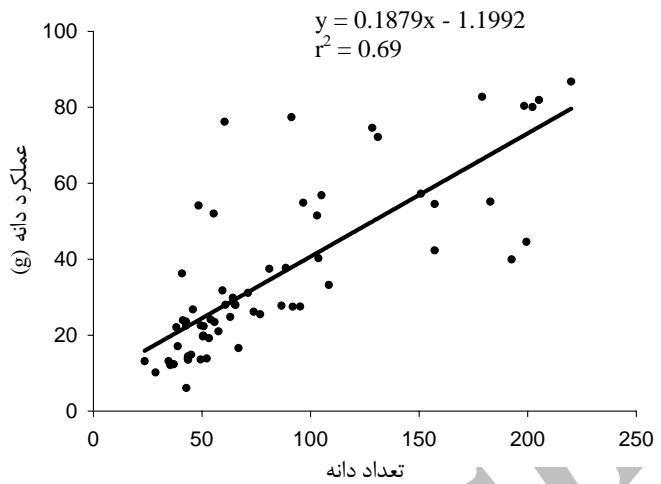
از نظر تعداد دانه در بوته اثر متقابل معنی‌داری بین تیمارهای دور آبیاری و تراکم بوته در واحد سطح مشاهده شد ($P \leq 0.01$) (جدول ۲). تعداد دانه در بوته با افزایش مقدار آب آبیاری و کاهش تراکم بوته در متر مربع افزایش یافت (جدول ۴). تعداد دانه در بوته نسبت به تعداد کپسول در بوته معیار مناسب‌تری جهت ارزیابی عملکرد دانه است، زیرا امکان پوک بودن تعدادی از کپسول‌ها وجود دارد. با توجه به اشکال ۴ و ۲ همبستگی تعداد دانه در بوته با عملکرد دانه

شکل ۳. همبستگی بین بیوماس در بوته با عملکرد دانه در بوته

آب قابل دسترس بوته‌ها فتوستره و در نهایت عملکرد بالاتری تولید کردند اما تراکم بوته در واحد سطح هیچ تأثیر آماری معنی‌داری ($P \leq 0.05$) بر عملکرد دانه در هکتار نداشت، زیرا عملکرد را دو گل آذین اولیه تعیین می‌کنند و سایر گل آذین‌ها بر روی عملکرد تأثیری ندارند. کاهش آب آبیاری در این بررسی باعث زودرسی کرچک شد. تیمارهایی که بیشتر تحت تنش آبیاری بودند نسبت به تیمارهایی که کمتر در معرض تنش آبیاری بودند، ۱۰ روز زودتر برداشت شدند.

بین تیمارهای دور آبیاری از نظر عملکرد دانه اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($P \leq 0.01$)، اما بین تیمارهای تراکم بوته در واحد سطح از نظر عملکرد دانه اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد ($P \leq 0.05$) (جدول ۳). عملکرد در واحد سطح تابعی از تعداد گل آذین در بوته، تعداد کپسول در بوته، تعداد دانه در کپسول و وزن هزار دانه و تعداد بوته در واحد سطح است، همانطور که در پارامترهای فوق مشاهده شد با کاهش فاصله دور آبیاری و کاهش تراکم بوته در واحد سطح پارامترهای وابسته به عملکرد افزایش یافتند. با افزایش

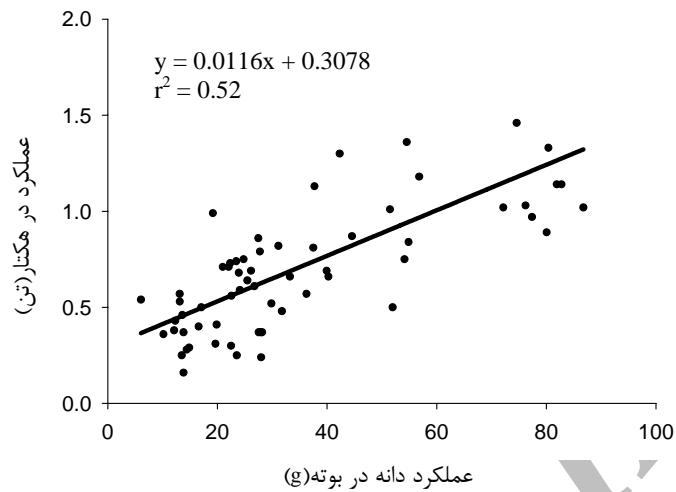

شکل ۴. همبستگی بین تعداد دانه در بوته با عملکرد دانه در بوته

مارس (۱۳) متناقص است. با توجه به اینکه تنفس خشکی عملکرد دانه را کاهش می‌دهد و همچنین عملکرد روغن خود تحت تاثیر عملکرد دانه و درصد روغن می‌باشد، علی‌رغم معنی دار نبودن درصد روغن بین تیمارها، عملکرد دانه، عملکرد روغن را تحت تاثیر خود قرار داده و در تیمارهای فواصل دور آبیاری طولانی‌تر عملکرد روغن کمتری حاصل شد. عملکرد روغن در تراکم چهار بوته در متر مربع بیشترین مقدار بود اما با تراکم پنج و سه بوته در متر مربع اختلاف معنی‌داری نداشت (جدول ۵). بنابراین با توجه به این نتایج می‌توان گفت که ممکن است تراکم بوته اثر چندانی بر عملکرد روغن در هکتار نداشته باشد.

بین تیمارهای دور آبیاری و تراکم بوته در واحد سطح از نظر درصد روغن اختلاف معنی‌داری وجود نداشت ($P \leq 0.05$) (جدول ۳). با توجه به این مطلب می‌توان نتیجه گرفت که درصد روغن دانه در شرایط تنفس و بدون تنفس خشکی اختلافی با هم ندارند، همچنین تراکم بوته در واحد سطح که خود عامل رقابت جهت جذب آب، عناصر غذایی و نور می‌باشد نیز روی درصد روغن بی‌تأثیر است.

از نظر عملکرد روغن، اختلاف معنی‌داری بین تیمارهای دور آبیاری ($P \leq 0.01$) و تیمارهای تراکم بوته در واحد سطح ($P \leq 0.05$) وجود داشت که این نتایج با یافته‌های کوتربوکس و همکاران (۱۱) مشابه، اما با یافته‌های لورتی و

شکل ۵. همبستگی بین عملکرد دانه در تک بوته با عملکرد کل آبیاری و تراکم بوته بر عملکرد و اجزای عملکرد کرچک

بر اساس نتایج حاصله از این آزمایش، اثر فواصل مختلف آبیاری و تراکم بوته بر عملکرد و اجزای عملکرد کرچک متفاوت می‌بود اما به لحاظ اینکه عملکرد دانه و روغن در واحد سطح، هدف اصلی از کشت کرچک می‌باشد لذا می‌توان گفت دور آبیاری یک هفته و تراکم چهار بوته در متر مربع جهت بدست آوردن عملکرد بیشتر دانه و روغن، بهترین ترکیب تیماری بودند.

سپاسگزاری

بودجه اجرای این طرح از محل اعتبارات قطب علمی گیاهان زراعی ویژه گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد تامین شده است لذا بدینوسیله سپاسگزاری می‌شود.

منابع:

- ۱- آقاجانی مازندرانی، ق. ۱۳۷۹. تجزیه و تحلیل ویژگی‌های نزوالت‌جوى از نظر زراعی در استان خراسان. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته آبیاری، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد.
1. AOAC. 1990. Official Methods of Analysis. Association of Official Analytic Chemists. Washington, D.C.
 2. Barradas, V. L., H. G. Jones, and J. A. Clark. 1994. Stomatal responses to changing irradiance in *Phaseolus vulgaris* L. *J. Exp. Bot.* 45: 931–936.
 3. Berenguer, M. J., and J. M. Faci. 2001. Sorghum (*Sorghum Bicolor* L. Moench) yield compensation processes under different plant densities and variable water supply. *Eur. J. Agron.* 15: 43–55.
 4. Brigham, R. D., and B. R. Spears. 1960. Castorbeans in Texas. Agric. Exp. Sta. B-954. 12pp.
 5. Champolivier, L., and A. Merrien. 1996. Effects of water stress applied at different growth stages to *Brassica napus* L. var. *oleifera* on yield, yield components and seed quality. *Eur. J. Agron.* 5: 153–160.
 6. Franc, M. G. C., A. T. P. Thi, C. Pimentel, R. O. P. Rossiello, Y. Z. Fodil, and D. Laffray. 2000. Differences in growth and water relations among *Phaseolus vulgaris* cultivars in response to induced drought stress. *Env. Exp. Bot.* 43:227–237.
 7. Hooks, J. A., J. H. Williams, and C. O. Gardner. 1971. Estimates of heterosis from a diallel cross of inbred lines of castors, *Ricinus communis* L. *Crop. Sci.* 11: 651–655.
 8. Kanga, S., W. Shih, and J. Zhang. 2000. An improved water-use efficiency for maize grown under regulated deficit irrigation. *Field Crops Res.* 67: 207–214.
 9. Kittock, D. L., J. H. Williams, and D. G. Hanway. 1967. Castor bean yield and quality as influenced by irrigation schedules and fertilization rates. *Agron. J.* 59: 463–467.
 10. Koutroubas, S.D., D.K. Papakosta, and A. Doitsinis. 1999. Adaptation and yielding ability of castor plant (*Ricinus communis* L.) genotypes in a Mediterranean climate. *Eur. J. Agron.* 11: 227–237.
 - 1- Koutroubas, S. D., D. K. Papakosta, and A. Doitsinis. 2000. Water requirements for castor oil crop (*Ricinus communis* L.) in a Mediterranean climate. *J. Agron. Crop Sci.* 184: 33–41.
 11. Laureti, D., and G. Marras. 1995. Irrigation of castor (*Ricinus communis* L.) in Italy. *Eur. J. Agron.* 4: 229–235.
 - 2- Laureti, D., A. M. Fedeli, G. M. Scarpa, and G. F. Marras. 1998. Performance of castor (*Ricinus communis* L.) cultivars in Italy. *Indust. Crops and Prod.* 7: 91–93.
 - 3- Levitt, J. 1980. Responses of plants to environmental stresses. Vol. II. Water, radiation, salt and others stresses. Academic Press, New York. pp. 395–43.
 - 4- Mullet, J. E., and M. S. Whitsitt. 1996. Plant cellular responses to water deficit. *Plant Growth Regul.* 20: 119–124.
 - 5- Nwokolo, E., and J. Smartt. 1996. Food and Feed from Legumes and Oilseeds. Chapman and Hall. pp: 355–359.
 - 6- Sepaskhah, A. R., and S. Ilampour. 1996. Relationships between yield, crop water stress index (CWSI) and transpiration of cowpea (*Vigna sinesis* L.). *Agron. Agric. Environ.* 16: 269–279.

- 7- Vanderwerf, H. M. G., M. Wijlhuizen, and J. A. A. D. Schutter. 1995. Plant density and self-thinning affect yield and quality of fiber hemp(*Cannabis sativa* L.). *Field Crops Res.* 40: 153-164.
- 8- Weiss, E. A. 2000. Oilseed crops. Blackweel Science. pp:13-52
- 9- Zimmerman, L. H. 1957. The relationship of a dwarf-internode gene to several important agronomic characters in castor-beans. *Agron. J.* 49: 251–254.

Archive of SID

Investigation on morphological characteristics, grain and oil yields of castor bean at different plant densities and irrigation intervals

P. Rezvani Moghaddam, J. Nabati, G. Norozpoor - A. A. Mohamadabadi¹

Abstract

Because of importance of castor bean oil in different industries and limited water resources in many parts of Iran, an experiment was conducted to determine the effect of irrigation intervals and plant densities on grain, oil yield and yield components of castor bean, at Experimental Station, College of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad. Four irrigation intervals (one, two, three and four weeks) and four plant densities (1, 2, 3 and 4 plants per square meter) were compared in a split arrangement based on completely randomized block design with four replications. The plant characteristics were studied in terms of plant height, inflorescence height, the first inflorescence height from soil surface, inflorescence number, branch number, number of capsule per plant, number of grain per plant, biomass per plant, 1000 grains weight, grain yield, harvest index and oil yield. Result showed that the effect of different irrigation intervals was significant on all of characteristics under study except harvest index and oil percentage ($P<0.01$). Height of plant, 1000-grain weight, grain yield, harvest index and oil percentage were not influenced by different plant densities, but plant density had significant effect on other traits. The highest grain yield (1.16 tons/ha) and oil yield (0.54 tons/ha) were observed at one week irrigation interval. Among all treatments, four plants per square meter and two weeks irrigation interval had the highest grain yield (1.4 tons/ha) and oil yield (0.69 tons/ha).

Key words: Irrigation intervals, plant density, oil yield, castor bean.

¹ - Contribution from collage of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad, Center of Excellence for Special Crops.